

حرکت به سوی مسیر جدید

عکس‌ها از: استفن شیمز

مراقبت از کودک و خدمات بهداشتی دسترسی ندارند. در طول بیست و پنج سال گذشته صدها برنامه مردمی حمایت از خانواده با هدف کمک به رفع مشکلات این گونه خانواده‌ها در سراسر ایالات متحد به وجود آمده و در جنبشی که اندازه و پیچیدگی آن رو به فزونی است، به صورت یکپارچه درآمده‌اند.

فعالیت‌های تعدادی از این برنامه‌های اجتماعی در صفحات بعد منعکس شده است. تمامی این برنامه‌ها به صورت محلی و با شرکت افراد داوطلب اداره می‌شوند. این برنامه‌ها به ترویج تحصیل و اخلاق شغلی می‌پردازند، توسعه اقتصادی را گسترش می‌بخشند، به بازسازی ساختمان‌ها برای ایجاد کانون جوانان می‌پردازند و با بزهکاری مبارزه می‌کنند. بسیاری از آنها با نهادهای مذهبی

دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ سرآغاز تغییرات عمیقی در ساختار خانواده در ایالات متحد است. با بیشتر شدن تحرک اجتماعی مردم، بسیاری از والدین فرزندان خود را بدون حمایت خویشاوندان نزدیک خود بزرگ کردند. درصد طلاق بالا رفت و تعداد کودکانی که تنها توسط پدر یا مادر یا والدین شاغل تربیت می‌شدند، افزایش یافت. در دهه ۱۹۷۰ تعداد اندکی از مادران دارای نوزاد، خارج از خانه به کار اشتغال داشتند؛ اکنون بیش از نیمی از این‌گونه مادران شاغل‌اند.

امروز، یک چهارم خانواده‌های آمریکایی که دارای فرزندان زیر سه سال هستند، در فقر به سر می‌برند. سرپرستی بیشتر آنها را تنها پدر یا مادر و معمولاً مادر به عهده دارد و بسیاری از آنان در محله‌های ناامن زندگی می‌کنند و به مراکز مناسب

راهپیمایی به حمایت از جنبش امید

«امید» نام جنبشی است که بعد از شورش‌های نژادی ۱۹۶۷ در دیترویت به وجود آمد و هر سال در این شهر یک راهپیمایی هشت مایلی برای حمایت از عدالت برگزار می‌شود. این راهپیمایی مردم را در سالروز تولد رهبر فقید سیاهپوستان مارتین لوتر کینگ گرد هم می‌آورد تا تعهد خود را نسبت به هم‌نوابی بین نژادی به نمایش بگذارند. این جنبش درصدد است تا پایگاه تولیدی قلب شهر دیترویت را احیا کند و با همکاری شش دانشگاه و شرکای صنعتی از جمله کارخانه‌های فورد و جنرال موتورز، مرکز فن‌آوری پیشرفته (کت CAT) را اداره می‌کند.

انسان‌ها و مکان‌ها

محلی همکاری تنگاتنگ دارند و بیشتر آنها با مدارس محل در ارتباط‌اند، از آموزگاران در کلاس درس حمایت می‌کنند، تسهیلاتی برای نگهداری کودکان بعد از ساعات مدرسه فراهم می‌کنند، برنامه‌های تابستانی ترتیب می‌دهند و شرایطی ایجاد می‌کنند تا دانش‌آموزان با امنیت کامل به مدرسه بروند.

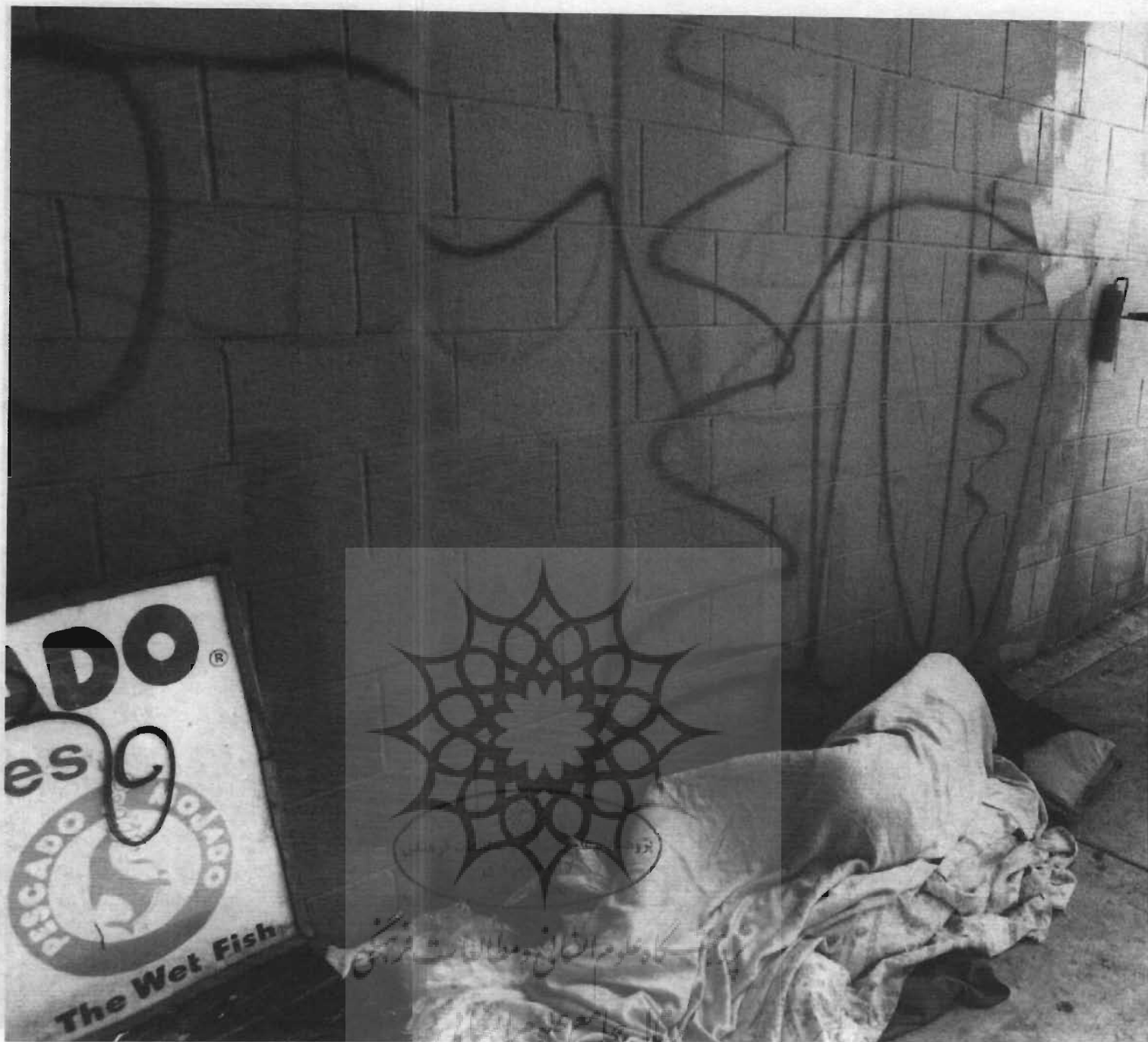
این عکس‌ها از میان تعداد زیادی عکس که طی سه سال گذشته توسط استفن شیمز برداشته شده، انتخاب شده‌اند. وی در طول این مدت به پانزده ایالت و همچنین واشینگتن دی.سی. سفر کرده و با خانواده‌های ضعیف ملاقات داشته است. او گزارش‌هایی تهیه کرده است تا نشان دهد چگونه به این افراد کمک می‌شود تا بر مشکلات وحشتناکی که در زندگی‌شان وجود دارد، چیره شوند و روی پای خود بایستند. این عکس‌ها در سال ۱۹۹۷ در کتابی که از سوی ائتلاف پناه خانواده در آمریکا، منتشر شد به چاپ رسید.*

* تعقیب رویا: چیزی که به کودکان و خانواده‌های آنها کمک می‌کند تا موفق شوند. اثری از استفن شیمز (عکاس) و کتی گوتز ولف و ائتلاف پناه خانواده در آمریکا ۱۹۹۷.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
سال هجری ۱۳۸۰

آماده شدن برای پرواز: این دانش‌آموزان دبستانی در دنور، کلورادو، اعضای «باشگاه موشک» هستند. این باشگاه از سوی «جامعه مهندسان سیاهپوست ایالات متحد» که سازمانی دانشجویی است اداره می‌شود. مدرسه آنها یکی از مدارس پناه خانواده در دنور است که بعد از ساعات مدرسه و در روزهای تعطیل باز است و به عنوان کانون‌های اصلاح و تربیت به آموزش پایه بزرگسالان، آموزش پدران و مادران می‌پردازند و خدمات حمایت از خانواده ارائه می‌کنند.

دیوار نوشته‌های آمریکا: روی پنتون (Roy Pantan) روی دیوار نوشته‌های خیابان سوم در لوس آنجلس رنگ می‌زند. وی عضو کانون جوانان پرسبی (Bresee) است که کانونی برای فعالیت در ساعات فراغت دانش‌آموزان یازده تا هجده ساله به شمار می‌رود. این کانون با شهر لوس آنجلس قراردادی بسته است که به موجب آن دیوار نوشته‌های منطقه‌ای در لوس آنجلس، با بیشترین میزان بزهکاری، و همچنین چند پارک و تسهیلات تفریحی را رنگ می‌زند. یک هزار نوجوان لوس آنجلسی که دو سوم آنها را پسران تشکیل می‌دهند در این برنامه شرکت دارند. پنجاه و پنج درصد آنان سیاهپوست و چهل و دو درصد از آمریکای لاتین هستند. این کانون، هنرمندان دیوارنویس پیشین را در یک مرکز طراحی با کامپیوتر استخدام می‌کند. سایر دانش‌آموزان نیز به کارهایی مانند توزیع آگهی‌های تبلیغاتی و کار در مرکزی که مخصوص انجام تکالیف است، مربیان و کمک مربیان داوطلب دانش‌آموزان را در یادگیری مهارت‌های خواندن، نوشتن و ریاضی یاری می‌رسانند.

- در ۱۹۹۴، چهارده درصد از جمعیت ایالات متحد در زیر خط فقر* زندگی می‌کرد.
- پنجاه و نه درصد از کودکان در خانواده‌های کم‌درآمد با پدر یا مادر خود زندگی می‌کردند. (۱۹۸۲-۹۲)
- انتظار نمی‌رفت که چهار درصد جمعیت ایالات متحد بیش از چهل سال عمر کنند. (۱۹۹۰)
- یازده درصد از فرزندان در سن مدارس متوسطه در مدرسه ثبت نام نکردند. (۱۹۹۳-۹۵)
- تولید ناخالص داخلی سرانه حقیقی بیست درصد از فقیرترین افراد جمعیت (۱۹۸۰-۹۴): ۵/۸۰۰ دلار
- تولید ناخالص داخلی سرانه حقیقی بیست درصد از ثروتمندترین افراد جمعیت (۱۹۸۰-۹۴): ۵۱/۷۰۵ دلار

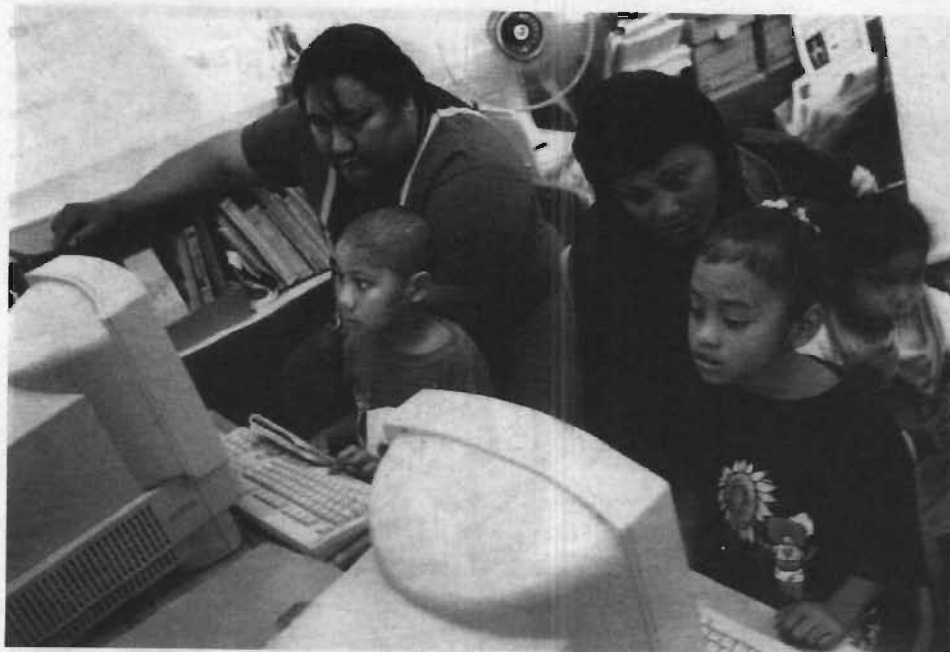
* ۱۴/۴۰ دلار (برابری قدرت خرید در ۱۹۸۵) در روز برای هر نفر. منبع: برنامه توسعه سازمان ملل.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

دوستان نیازمند «کانون دوستان کودکان» در پورتلند و اورینگان، در جست‌وجوی جوانان طغیانگری است که یا با آنها بدرفتاری شده است و یا کسی از آنها مراقبت نمی‌کند. این کانون مربیان تمام وقت و متعهد، موسوم به «عمه» یا «عمو»، در اختیار آنان قرار می‌دهد. هر کودک حداقل پنج ساعت در هفته را با «دوست» خود می‌گذراند، به پارک یا بازار خرید می‌رود، در انجام تکالیف منزل از او کمک می‌گیرد و در مورد بهداشت شخصی چیزهایی می‌آموزد. این «دوست» در زندگی کودک حضوری دائمی دارد و چه بسا در غیاب او زندگی‌اش پر از آشوب و غوغا باشد. در عکس بالا، یکی از این کودکان در حالی که مشغول تمرین بسکتبال است، به مربی داوطلب از کانون دوستان کودکان «زاک هریس» آویزان شده است.

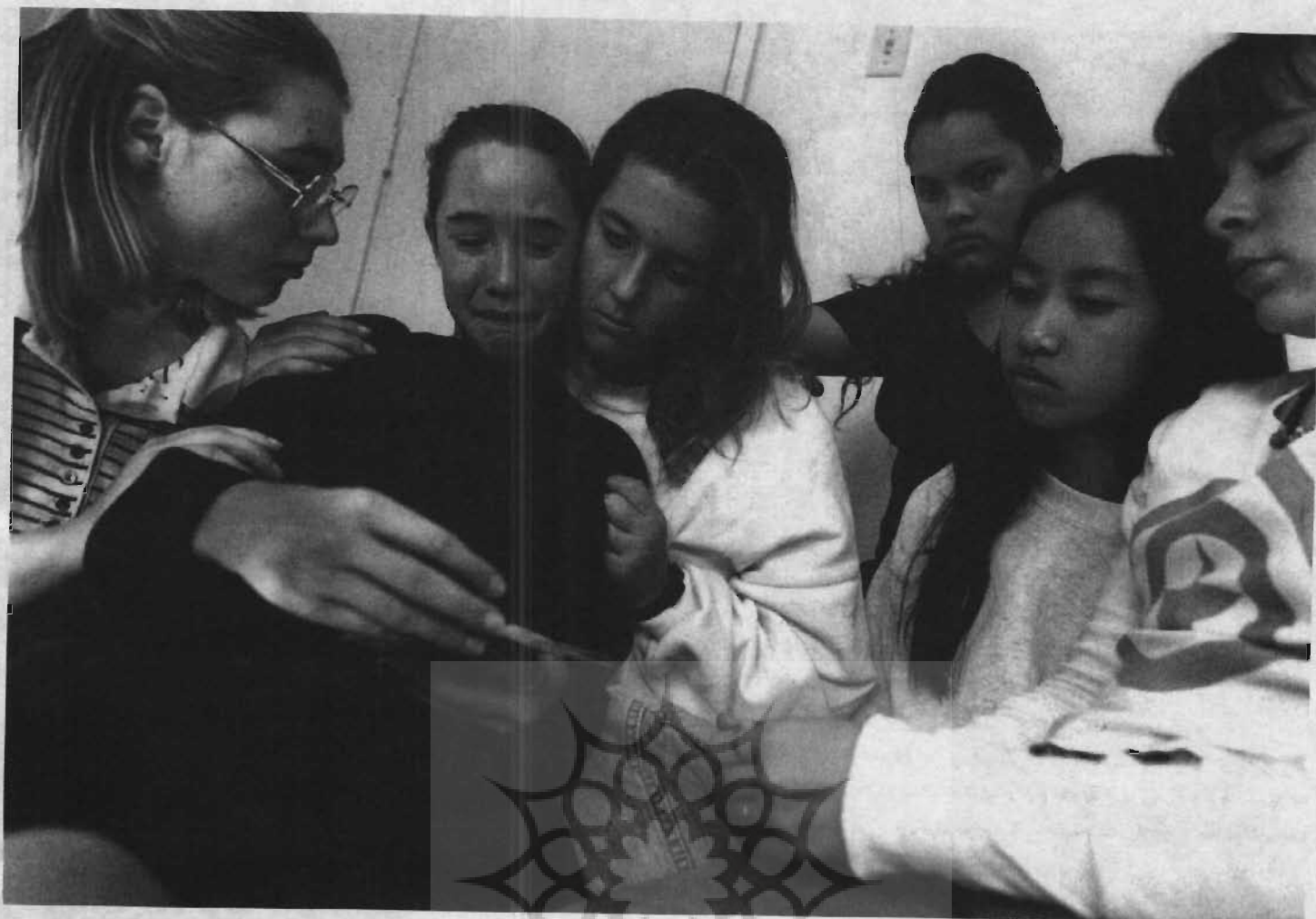
وقتی والدین دانش آموز می‌شوند - در دبستان لیناپونی در شهر هونولولو، هاوایی، والدین ثانواتفه مله ئی و آنا تائوالا از کودکان کلاس اول خود در کارگاه مدرسه طرز کار با رایانه را یاد می‌گیرند. آنها در برنامه "والدین و کودکان باهم" که از برنامه‌های کانون جوانان است شرکت می‌کنند، این کانون در محلی واقع شده که قبلاً مرکز فعالیت تبهکاران و خرید و فروش مواد مخدر بوده است، اما اکنون با همیاری برنامه مزبور، ساکنان منطقه، پلیس و مسئولان، یک ساختمان بازسازی شده و پروژه‌های ساختمانی در دست اجراست. این افراد و مراکز، کانون والدین - کودکان را برای تعلیم مهارت‌های مراقبت از فرزندان تشکیل دادند، به ساکنان منطقه وام اعطا کرده و به آنها آموزش داده‌اند که چگونه مشاغل جدید ایجاد کنند و برای دورنگاه داشتن کودکان و نوجوانان از خلاف و دردرس، کانون جوانان تأسیس و در محل، مأموران گشت مستقر کرده‌اند.

پروژه‌های آموزشی و فرهنگی
 مرکز جامع علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 رتال جامع علوم انسانی

فرهنگ پدر - لوزمارتینز (Luz Martinez)
 مشغول تربیت پسرش کارلوس است آنها از سوی "آوانس" (Avance) تحت مشاوره قرار گرفته‌اند. آوانس یک مرکز مشاوره با والدین است که در پروژه‌های اماکن مسکونی دولتی و مدارس دولتی در سراسر تکزاس فعالیت دارد. آوانس که از ۱۹۷۰ فعالیت خود را به همت خانم گلوریا رودریگوئز (Gloria Rodriguez) که آموزگار مدرسه است آغاز کرد، والدین را تشویق می‌کند تا به جای عصبانی شدن و یا کتک زدن از روش‌های تربیتی هماهنگ از طریق ایجاد ارتباط کلامی با فرزندان خود استفاده کنند.

قوی، باهوش و شجاع «سازمان دختران» یک سازمان ملی است که برای کمک به دختران نه تا هجده سال در بازداشتن آنها از روابط جنسی و حاملگی زودهنگام و «قوی، باهوش و شجاع» ساختن آنها تأسیس شده است. یکی از برنامه‌های این سازمان دادن اعتماد به نفس است. (چگونه «نه» گفت و در عین حل محبوب باقی ماند) و این کار با انجام تمرین‌هایی صورت می‌گیرد. در عکس بالا در یک گفت‌وگوی گروهی برای دختران مدارس راهنمایی در اورنج کانتی (Orange County) کالیفرنیا، کریستین (Kristine) که یک دختر سیزده ساله است، بعد از آنکه می‌فهمد دچار دردسر شده است از سوی بقیه دخترها مورد حمایت قرار می‌گیرد. این کانون حمایتی که در محله‌ای قرار دارد که افراد بزهکار برای دختران محصل مزاحمت‌های گوناگون ایجاد می‌کنند، از سوی فردی آموزش دیده و حرفه‌ای اداره می‌شود. بیش از نیمی از دخترانی که مورد مشاوره ۷۵۰ عضو ملی سازمان مزبور قرار می‌گیرند، از خانواده‌های کم درآمد و تک والد هستند.

کمک به موقع - در بروکلین نیویورک، «یکان آمبولانس داوطلب بدفورد استویو سانت» (Bedford Stuyvesant Volunteer Ambulance Corps) زمان اعزام آمبولانس به محل را به سه دقیقه کاهش داده و بیش از صد پیراپزشک را تعلیم داده است. در اینجا یکی از کارکنان آمبولانس در حال کمک رساندن به مردی است که در یک درگیری خیابانی سرش بر اثر ضربه با صندلی آسیب دیده است.